ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλον τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δρχ. 3. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησίς των παρὰ τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορευεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητοὺς μας ἀναγνώστας ὁσάκις ὑποπέση εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτον τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Λουλούδι τοῦ Αἰγαίου. Κάϊρον. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ πρὸς τὸ «Μπουκέτο» ποιηματάκι σας, τὸ ὁποῖον, μολονότι ἄτεχνο, διερμηνεύει ἐν τούτοις τὰ πρὸς τὸ περιοδικό μας αἰσθήματά σας. Δημ. Ἡλιόγαμβρον. Σουδενά (Καλαβρύτων). Τὸ ποιηματάκι σας ἀνεπιτυχές. Νά, δέστε κι' ἐσεῖς ἐδῶ τὰ πρῶτα του τετράστιχα πόσο ἄτεχνα εἶνε :

Γυρίζ' ἀπ' τὰ ξένα
κάλλιο νὰ πέθαινα
παρὰ ποῦ βλέπω
ὅλα χαμένα.

Κεῖ πέρα θυμᾶμαι
ποῦ τώρα εἶν' ἁλῶνι
εἴχαμε σπίτ' ἡ
καρδοῦλα μου λυώνει.

Ἐδῶ εἴχαμε κῆπο
ἐκεῖ σπίτια ἦσαν
παρέκει ὁ λόγγος
ξολοθρευτῆκαν ! κλπ.. κλπ.

Κωσταν Γεωργίου. Μαροῦσι. Τὸ διήγημα σας ἀψυχολόγητο στὰ κυριώτερα σημεῖα. Ἐπίσης φαίνεται ἐπηρεασμένο πολὺ ἀπὸ ξένα διηγήματα. Δ. Μυτιληναῖον. Ἐνταῦθα. Καὶ ἡ σημερινή σας μετάφρασις ὄχι καλή. Μεταφράζετε μικρότερα κομμάτια. Γιάννην Ἀγγελόπουλον. Ἐνταῦθα. Νομίζουμε πὼς σᾶς ἀπαντήσαμε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ προηγούμενα φύλλα. Ἀρχάριον. Ἐνταῦθα. Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκεῖνος νεκρὸς καὶ ἐκείνη νύμφη» διήγημά σας ἀνεπιτυχὲς καὶ σὲ γλῶσσα ὄχι λογοτεχνική. Τὰ ἴδια καὶ τὸ ποίημά σας. Σπαλλοπ. Κάϊρον. Τὸ διήγημά σας γραμμένο σὲ σχολαστικὴ ὑπερκαθαρεύουσα. Τὸ ποίημα ἄτεχνο. Σ. Βλ. Καὶ τὸ δικό σας ποίημα ἄτεχνο. Κ. Σκευάκην, Ρέθυμνον. Ἡ Μαντινάδες ποὺ μᾶς στέλνετε πολὺ γνωστές. Ι. Βάλς. Αἴγιον. Ἀπὸ τὰ «Γιατί ;» δημοσιεύουμε τὰ πιὸ πετυχημένα. Ἰδού :

Γιατί Πουανκαρὲ κι' ὄχι
(Πουαν--φοὺλ ;
Γιατί Βενιζέλος κι' ὄχι
(Βενιζ--λίμνη ;
Γιατί Μουσολίνη κι' ὄχι
(Μουσο--δένει ;
Γιατί Κονδύλη κι' ὄχι
(Κον--αὐγὴ ;
Γιατί Πλαστήρα κι' ὄχι
(Πλα--ἔγγυος ;
Γιατί Ἀριστομένης κι' ὄχι
(Ἀριστο--φεύγεις ;
Γιατί Ἀγλαΐα κι' ὄχι Ἀ-
(γλα--ρόδα ;
Γιατί Μαυρομάτης κι' ὄχι
(Μαυρο--φρύδης ;
Γιατί Μάντρα κι' ὄχι Μὲ--
(γυναῖκα ;
Γιατί Ἀναποδιὰ κι' ὄχι
(Ἀνα--φουστάνι ;
Γιατί Σαφρύδια κι' ὄχι
(Σα--μουστάκια ;

Μαρ. Κολ.. Πειραιᾶ. Τὸ ποιηματάκι σας πολὺ κοινό, δυστυχῶς. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Σ. Ἀσαπογιαννην, Θεσ)νίκην. Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό. Αὐτὴ εἶνε ἡ εἰλικρινής μας κρίσις. Ἐφ' ὅσον λοιπόν, κατὰ τὴν ἐπιστολή σας, ***«ἡ ποίησις δὲν εἶνε ἐμπόριο, ἀλλὰ μονοπώλιο μερικῶν ἐμπνευσμένων ἀνθρώπων»***, διαβάζετέ την μόνον καὶ ἀπολαμβάνετέ την. Αἴολον. Ἐνταῦθα. Τὸ πεζό σας ὄχι πετυχημένο. Κ. Λυτ..... Ἰσθμίαν. Ἐκάμαμε ἁπλῶς τὸν τίτλο πιὸ χτυπητό, πιὸ τραβηχτικό. Θὰ μποῦν, χωρὶς ἄλλο, ὅλα. Εἶνε νὰ ρωτᾶτε ; Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας.

Γ. Μαγονέζον. Ποδαράδες. Τὰ τραγούδια σας καλούτσικα. Ἐξακολουθῆστε νὰ γράφετε. Θὰ γράψετε καλοὺς στίχους στὸ μέλλον. Μὴ βιάζεστε μόνον νὰ δῆτε τοὺς στίχους σας δημοσιευομένους. Αὐτὸ θὰ γίνη ὅταν ὡριμάσετε ἐντελῶς. Ἀγγ. Παυλόπουλον, Πάτρας. Δυστυχῶς δὲν μποροῦμε νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν. Αὐτὸ ἄλλωστε τὸ ἀντιλαμβάνεσθε καὶ μόνος σας. Ἂν κάμουμε ἀρχὴ θἄχουν κι' ἄλλοι τὴν ἴδια ἀξίωσι. Καὶ σκεφθῆτε τί ἔχει νὰ γίνη τότε !... Β. Π., Ἐνταῦθα. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια. Ζητῆστε τὴν «Μηνιαία Γαλλικὴ Ἐπιθεώρησι» καὶ τὴν «Εὐρώπη». Στεῖλτε τὰ διηγήματα. Ἀρκεῖ νὰ εἶνε καλὰ μεταφρασμένα. Περαστικόν. Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό. Ὄχι ποίημα κάν. Ἰδοὺ μερικοὶ στῖχοι :

Λησμόνησέ με ἀγάπη μου
Ἦταν γραφτὸ γρήγορα νὰ χωρι-
(σθοῦμε
Στοῦ ἔρωτα τὸ παλάτι πρὶν ἀκό-
(μη μποῦμε
Μόνον ἐσένα ἀγάπησα ἄγγελέ
(μου,

Ὀνείρων πλᾶσμα δυστυχισμένο
Νειάτα μὴ μπορῶντας νὰ χαρῇς
Ἥλιε τῆς ζωῆς μου πολυβασανι-
(σμένε
Στὴ μοῖρα μου ἦταν γραμμένο κι'
(αὐτὸ
Ἐσένα ἀπὸ κοντά μου νὰ χάσω...

Ἀπόφοιτον Ἀρσακείου, Λάρισσαν. Δυστυχῶς ὄχι καλὸ τὸ πεζὸ τραγοῦδι σας. Ἀνδρ. Ροκᾶν. Ἐνταῦθα. Καὶ τὸ δικό σας πεζοτράγουδο ὄχι πετυχημένο. Λόγια, λόγια, λόγια... Γιατί δυστυχῶς δὲν πετυχαίνουν εὔκολα τὰ τραγούδια αὐτά. Χρειάζεται τέχνη, μαεστρία... Ἰδοὺ π. χ. μερικὲς γραμμὲς ἀπ' τὸ «Πεθαίνω Ἀπελπισμένος» :

«Ξέρεις ποὺ βρίσκομαι ὢ ἀγαπημένη μου ; Κι' ἂν δὲν ξέρεις ἄραγε θέλεις νὰ μάθῃς ;

»Κάτω π' τὸ μαῦρο καὶ συνεφιασμένο οὐρανὸ ἐδῶ ποὺ ἡ νῦχτες μὲ τὸ πισσαδένιο σκοτάδι καὶ μὲ τὸν ἄγριο βοργιὰ μοιάζουν σάν κόλασι στὲν ἄδη... Ἐδῶ ποὺ τίποτα ἄλλο δὲν βλέπει κανεὶς παρὰ μόνον τὸ ἀτέλειωτο μελανὸ πέλαγος ποὺ παραδέρνεται μὲ τὸν βοργιὰ σπῶντας στ' ἀκρογιάλι τὰ μπουγαδένια κύματα...

»Ἐδῶ, ποὺ τίποτα ἄλλο δὲν ἀκοῦς, παρὰ μόνο τὸ βογκυτὸ τοῦ μαύρου καὶ φουρτουνιασμένου πελάγους, ποὺ ὅταν ὁ βοργιᾶς τὸ λυσσάξῃ, κάμνει τὰ καϋμένα καραβοκάϊκια ν' ἀνεβοκατεβαίνουν τὰ πελώρια μανιασμένα κύματα, ποὺ σκάζουν μ' ὁρμὴ δίπλα στὴς κόψες ἐκείνου τοῦ βράχου...»

Ἐπίσης τὸ διήγημά σας κακὰ γραμμένο. Τὸ θέμα του ὅμως καλό. Ἀμάραντον. Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας πολὺ τραγικὸ βέβαια, πολὺ πένθιμο, μὰ ὄχι καλό, δυστυχῶς. Τὸ δημοσιεύουμε ὡστόσο ἐδῶ, ἀφοῦ εἶνε τὸ... ἐπιθανάτιον ᾆσμα σας. Ἰδοὺ :

Σὰν πεθάνω ἀγάπη μου
Δὲ θέλω σύ νά κλάψῃς
Μόν θέλω στή κηδεία μου
Μόλις τό μάθῃς νἄρθῃς.

Θέλω πίσ' ἀπ' τό φέρετρο
Μονάχη νὰ βαδίζῃς
Ὡς ὅτου εἰς τό τάφο μου
Τό νεκρικό μ' ἀφήσῃς.

Θέλω ἐκεῖ κάθε πρωΐ
νά ἔρχεσαι τρίς μέρες
Γιά νά μαθῇς τό μυστικό
Πού μοὔφαγε τίς μέρες.

Θέλω μέσ' ἀπ' τό μνῆμα μου
Ν' ἀκούω τή πνοή σου
Γιά νά νομίζω πῶς πονεῖς
Ἔστω καί τή ψυχή μου.

Θέλω λουλούδι' ἀμάραντα
νά φέρνῃς τρίς ἡμέρες
Γιά νά μεθᾷς μὲ τ' ἄρωμα
Τοῦ Πλούτωνα τίς φρένες.

Καί τώρα πού τά ἔμαθες
Ὅλα μου τά καημάκια
Πάρε καί τή πνοοῦλα μου
Καί τά δροσειάτα νειάτα.

Καί γώ σ' ἀφίνω ἥσυχη
Μέ ἄλλον πιά νά ζήσῃς
Ἀφοῦ ἡ δόλια μου καρδιά
Μαράθη πρί ν' ἀνθίσῃ.

Γεώργιον Τζάϊντσον. Ἐνταῦθα. Τὰ σκίτσα σας ὄχι καὶ τόσο ἄσχημα. Ἐλπίζουμε ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ τελειοποιηθῆτε στὴ ζωγραφική. Ηάς—Μπάκ...., Κυπαρισσίαν. Τὸ ποίημά σας σχετικῶς καλό. Μοναχὰ ἡ ἐκτέλεσίς του ἔχει κάποια χαλαρότητα. Διορθῶστε το. Μ. Ραπτόπουλον, Νέαν Φιλαδέλφειαν. Τὸ ποίημά σας ἄτεχνον. Διαβάστε στιχουργικήν. Ἀπόστολον Μπέμπον, Βόλον. Τὸ διήγημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Βέρθερον, Ἰωάννινα. Τὰ ποιήματά σας ἔχουν, ἐδῶ κι' ἐκεῖ, μερικοὺς στίχους καλούς. Στὸ σύνολό τους ὅμως ὑστεροῦν. Μ—λ. Κ—ς. Θερμὰ (Ἰκαρίας). Τὸ πρὸς τὴν πεθερά σας ποίημα, ἂν καὶ διαπνέεται ἀπὸ αἴσθημα εἰλικρινὲς καὶ ἁγνό, εἶνε ἀνεπιτυχὲς στιχουργικῶς. Κρῖμα ! Γιατὶ ἂν τὸ δημοσιεύαμε θὰ ἱκανοποιούσαμε τὶς φτωχὲς πεθερές, ἡ ὁποῖες δὲν συνήθισαν ν' ἀκοῦν ὣς τώρα ἐπαίνους καὶ μάλιστα σὲ στίχους. Μοναχά, ὁ μεγάλος Ἀμερικανὸς ποιητὴς Ἔδγαρ Πόου ἔχει γράψει ἕνα ἀριστουργηματικὸ ποίημα πρὸς τὴν πεθερά του, τὴν ὁποία ἀποκαλεῖ «δυὸ φορὲς μητέρα του» ! Καμέλιαν, Κιάτον. Σᾶς ἀπαντήσαμε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ προηγούμενα φύλλα. Ἔλεναν Μαργαρίταν, Ἐνταῦθα. Ἡ μετάφρασίς σας εἰς καθαρεύουσαν. Στεῖλτε μας καμμιὰ ἄλλη, καμωμένη ὅμως στὴ δημοτική.

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπίτι δὲν εἶνε τέλειο. Ὅλοι, νέοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. **Μ'** αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί της τὶς πιὸ φημισμένες ὀρχήστρες τοῦ κόσμου, ποὺ παίζουν τοὺς τελευταίους χοροὺς τῆς ἐποχῆς. **Χάρις** σ' αὐτὸ οἱ γέροι ξαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν νειάτων των, ἀκούοντες τὶς ὡραιότερες καντάδες ποὺ τραγουδοῦσαν στὶς ἐκλεκτές των. **Ἀλλὰ** διὰ νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμμόφωνο πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα ὄργανον μὲ τὶς τελευταῖες τελειοποιήσεις. **Τὸ** γραμμόφωνον **ΣΤΑΡΡ** τύπου **XXII** εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποὺ συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά :

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ : Στοὰ Ἀρσακείου 12. **Πειραιεὺς** : Φίλωνος 48
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ : Βενιζέλου 22α. **ΠΑΤΡΑΙ** : Ρήγα Φερραίου 84.
ΒΟΛΟΣ : Ἑρμοῦ 111.